

Sygn. akt II CSK 253/07

POSTANOWIENIE

Dnia 9 lipca 2007 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

Prezes SN Tadeusz Ereciński

w sprawie z powództwa BW
przeciwko Skarbowi Państwa - Sądowi Okręgowemu w S.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 9 lipca 2007 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powoda
od wyroku Sądu Apelacyjnego
z dnia 8 listopada 2006 r., sygn. akt [...],

**odrzuca skargę kasacyjną oraz zasądza od powoda na rzecz
strony pozwanej kwotę 2700 (dwa tysiące siedemset) zł z tytułu
kosztów postępowania kasacyjnego.**

Uzasadnienie

Wyrokiem z dnia 8 listopada 2006 r. Sąd Apelacyjny oddalił apelację powoda od wyroku Sądu Okręgowego w S.

W skardze kasacyjnej powód zarzucił naruszenie § 1 ust. 1 i 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 18 marca 1992 r. w sprawie wykonania przepisów ustawy o księgach wieczystych i hipotece (Dz.U. Nr 29, poz. 128 ze zm.) oraz art. 417 § 1 k.c. i wnosił o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania ewentualnie o zmianę w całości zaskarżonego wyroku przez zasądzenie na rzecz powoda kwoty 100 000 zł.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c., skarga kasacyjna powinna zawierać wniosek o przyjęcie jej do rozpoznania i jego uzasadnienie. Wymaganie to związane jest z instytucją tzw. przedsądu, uregulowaną w art. 398⁹ k.p.c., a jego spełnienie polega na wskazaniu, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne lub, że istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów lub, że zachodzi nieważność postępowania lub, że skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. W uzasadnieniu wniosku należy przedstawić odrębną, pogłębioną argumentację prawną wskazującą na zaistnienie powołanej okoliczności uzasadniającej przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania (por. uzasadnienie uchwały Połączonych Izb – Izby Administracyjnej, Pracy i Ubezpieczeń Społecznych oraz Izby Cywilnej Sądu Najwyższego z dnia 17 grudnia 2002 r., III CZP 72/02, OSNC 2003, nr 7-8, poz. 92, postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 17 października 2001 r., III CZ 98/01, OSNC 2002, nr 5, poz. 71, z dnia 30 maja 2001 r., III CZ 36/01, OSNC 2002, nr 2, poz. 22, z dnia 10 maja 2001 r., II CZ 35/01, OSNC 2002, nr 1, poz. 11, z dnia 11 stycznia 2002 r., III CKN 570/01, OSNC 2002, nr 12, poz. 151).

Obowiązek ten nie został spełniony. Skarżący ograniczył się jedynie do stwierdzenia, że istnieje istotne zagadnienie prawne „sprowadzające się do wyjaśnienia czy zakres dostępu do księgi wieczystej i dokumentów w niej zgromadzonych może skutkować istnieniem związku przyczynowego pomiędzy

zaniechaniem sędziego a szkodą oraz czy niemożliwość skutecznego prowadzenia egzekucji w kraju i konieczność poszukiwania majątku dłużnika w innym państwie może sama przez się stanowić szkodę w rozumieniu art. 417 § 1 k.c.”

Tymczasem, jak wyjaśniono w orzecznictwie Sądu Najwyższego na tle art. 393 § 1 pkt 1 k.p.c. przedstawienie okoliczności, uzasadniających rozpoznanie kasacji ze względu na występujące w sprawie istotne zagadnienie prawne, polega na sformułowaniu tego zagadnienia i wskazaniu argumentów, które prowadzą do rozbieżnych ocen. Konieczne jest wyjaśnienie, jakie zagadnienie prawne występuje w sprawie i dlaczego jest ono istotne, albo określenie, które przepisy wymagają wykładni Sądu Najwyższego, ze wskazaniem, na czym polegają związane z tym poważne wątpliwości, lub z przedstawieniem rozbieżności występujących w orzecznictwie sądów (por. np. postanowienia z dnia 10 maja 2001 r., II CZ 35/01, OSNC 2002, nr 1, poz. 11 i z dnia 11 stycznia 2002 r., III CKN 570/01, OSNC 2002, nr 12, poz. 151). Pogląd ten pozostaje aktualny po wejściu w życie przepisów o skardze kasacyjnej.

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł jak w postanowieniu (art. 398⁶ § 3 k.p.c.). O kosztach postępowania kasacyjnego orzeczono stosownie do art. 98 § 1 w zw. z art. 391 § 1 i art. 393¹⁹ k.p.c.